

O Goberno de Feijóo equipara a sanidade privada coa pública

O Goberno de Feijóo aprobou o pasado xoves 7 de decembro a reforma da Lei de Saúde de Galiza, coa que recupera o texto da elaborada pola Xunta do PP antes do bipartito. Deste xeito pon ao mesmo nivel a sanidade pública e a privada e recentraliza os servizos sanitarios, dificultando o acceso das persoas que viven nas zonas máis rurais ou illadas. A plataforma SOS Sanidade Pública, da que a CIG fai parte, acordou xa convocar mobilizacións para o vindeiro día 4 de febreiro.

Xunto con esta Lei publicouse o Decreto de desenvolvemento da Lei de Garantías, no que se recolle que se a sanidade pública non cumpre os tempos máximos de espera as e os doentes serán derivadas/os ás clínicas concertadas. Se a persoa reclama o seu dereito a ser atendida na sanidade pública, o Goberno do PP penalizará deixándoa sen recibir asistencia sanitaria no prazo indicado en función da súa patoloxía.

Con isto o PP cumpre as súas promesas coa sanidade privada e converte en negocio a saúde de todas

as galegas/os, coa garantía de que se algo vai mal sempre estará a sanidade pública para financiar e solucionar os problemas que puidesen xurdir.

A plataforma SOS Sanidade Pública acordou a convocatoria de mobilizacións para o vindeiro día 4 de febreiro en toda Galiza.

Feijóo argumenta que isto vai beneficiar a prestación de servizos nos hospitais comarcais xa que se vai aplicar unha mobilidade forzosa das facultativas/os e do resto do persoal dos grandes complexos hospitalarios cara aos hospitais comarcais, "como se circulando o persoal polo

país adiante mellorase a atención sanitaria", denuncia a secretaria nacional de CIG-Saúde, María Xosé Abuín.

Fronte a isto, a CIG-Saúde advirte que o que se pretende é agochar a amortización de prazas e a falta de persoal no sistema sanitario público, xa que na convocatoria de Oferta Pública de Eemprego (OPE) anunciada para 2018 quedan excluídas as máis de 2000 prazas que corresponden ás non convocadas entre 2010 e 2013. Un período no que só se cubriron o 10% das vacantes por xubilación.

Por iso reclama da Consellaría de Sanidade a constitución dun grupo de traballo para analizar con rigor esixido as necesidades de persoal do sistema sanitario público e todas as medidas necesarias para garantir a asistencia sanitaria independentemente do lugar onde se resida.

O PP renuncia a unha tarifa eléctrica galega

O PP transformou definitivamente a Iniciativa Lexislativa Popular (ILP) por unha tarifa eléctrica galega, impulsada pola CIG, nunha lei pola eficiencia enerxética. O partido de Núñez Feijóo considera que é “separatista” reclamar unha tarifa diferenciada para Galiza, mais defende sen problema a tarifa industrial vasca, non só no Estado español, senón mesmo diante de Competencia da Unión Europea.

Por iso o secretario xeral da CIG, Paulo Carril, denuncia que “Feijóo, cando ten competencias non as exerce e cando non as ten, non as demanda”. Acúsao de “renunciar a revertir a espoliación dos nosos recursos naturais”; ter “apertas” para os directivos/as das grandes eléctricas e, porén, deixar ao pairo empresas que ven como o seu futuro “depende dunha poxa tramposa e opaca que pode pór en tea de xuízo a súa continuidade”.

Entende que esta decisión supón un “grave ataque á democracia popular” porque deixa sen efecto o contido dunha

ILP que foi aprobada por unanimidade polo Parlamento de Galiza, a onde chegou con máis do dobre das sinaturas necesarias, co apoio de 50 Concellos, entre eles de seis das sete grandes cidades, e de tres Deputacións provinciais.

Asegura que Feijóo converteu o Parlamento de Galiza nun “parlamento de cartón”. Advirte que a

CIG “seguirá reivindicando que as ILP sexan respectadas e defendendo que os nosos recursos revertan en beneficio do desenvolvemento económico e social de Galiza, na xeración de emprego e permitan combater a pobreza enerxética, porque nun país produtor de electricidade ningunha persoa pode pasar frío”.

Contra a centralización da negociación

As sucesivas reformas laborais e da negociación colectiva supuxeron un deterioro na negociación dos convenios e nas súas condicións, concretamente no que ten que ver coa precariedade na contratación, na desregulación da xornada laboral, nos incrementos salariais, nos mecanismos de actualización salarial e na paralización de numerosos convenios de sector con escasa implantación sindical ou patronais desaparecidas.

A isto hai que engadir a centralización da negociación colectiva, que fai que o ámbito estatal e os convenios de empresa teñan prioridade aos de sector e autonómicos. Trátase dun proceso posto en marcha polo do Estado español para empobrecer aínda máis clase traballadora a través da explotación e da desigualdade.

Estas novas formas de explotación esixenlle ao movemento sindical unha re-

novación, un repensamento das alternativas e das formas de actuación. Ademais, é necesario incidir na importancia de ter un marco galego de relacións laborais para evitar imposicións dende Madrid.

O obxectivo ten que ser a loita pola recuperación salarial, a regulación da xornada laboral, a prohibición das diferentes formas de precarización, a defensa dos convenios de sector e autonómicos, o control da contratación, a recuperación de servizos públicos, a defensa da nosa lingua e da saúde no traballo e a igualdade de oportunidades entre mulleres e homes.

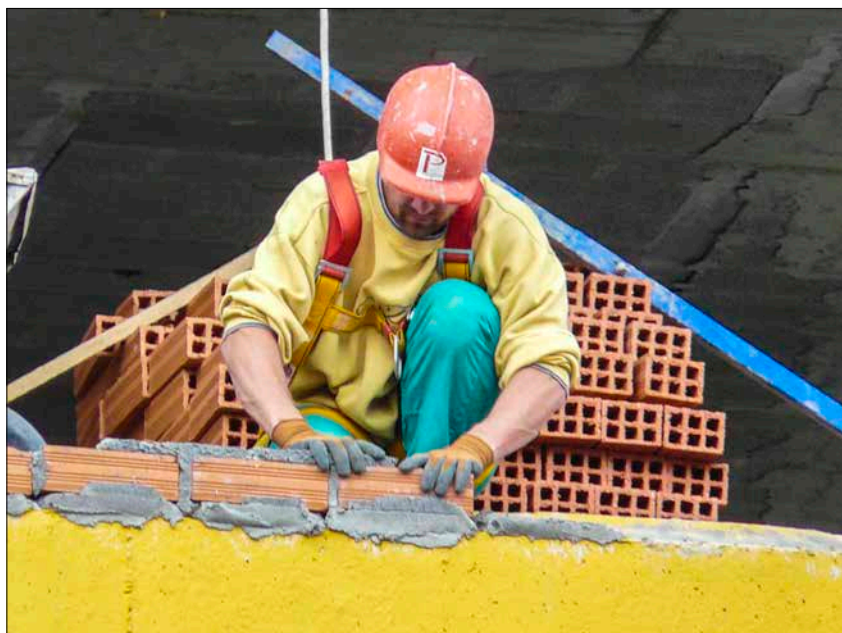
Máis ca nunca é fundamental definir propostas concretas para os diferentes ámbitos de negociación, acumulando forzas e mobilizando; debemos ser a correa de transmisión que leve o debate aos centros de traballo, nun achegamento coa clase traballadora necesario para crear conciencia de clase.

Atentado contra a negociación colectiva no sector da construción

A federación da Construción e Madeira da CIG recorrerá a sentenza do Tribunal Superior de Xustiza de Galiza (TSXG) que estimou parcialmente a impugnación do convenio provincial de Pontevedra por parte da patronal estatal do sector (CNC). Para a central sindical a sentenza do TSXG "vén lexitimar un auténtico atentado contra a negociación colectiva e senta un precedente moi negativo que poderá ser tomado como referencia no futuro".

O convenio de Pontevedra mellora o estatal en cuestións laborais importantes como control da temporalidade na contratación ou permisos e licenzas, entre outros, e blinda a subrogación das actividades de conservación e mantemento de estradas ou vías férreas en aspectos tales coma o mantemento íntegro da antigüidade, que o novo convenio estatal pon en cuestión. A CNC, ao impugnar o acordo, deixa provisionalmente en cuestión algúns dos dereitos e significativas melloras acadadas, tanto para as traballadoras/es, como para as propias empresas.

A CIG considera que a impugnación deste acordo entre os representantes lexítimos do persoal do sector da construción en Pontevedra e do seu empresariado é gravísimo e evidencia, con máis clarezza que nunca, o intento de recentralizar a negociación colectiva.

Por iso, advirte que non vai consentir ningún intento de deixar sen efecto o acordado no convenio provincial de Pontevedra e anuncia que, ademais de recorrer a sentenza do TSXG, porá en marcha unha campaña destinada a sensibilizar e mobilizar a

clase traballadora galega "contra este ataque dirixido desde Madrid contra os seus intereses, mais tamén para que o empresariado reaccione contra unha patronal estatal que os menospreza até o punto de torpedear as súas propias decisións".

A CIG fai un chamamento a actuar contra isto porque "a gravidade do acontecido sobarda a o ámbito da nosa central e merece a reacción de todos os axentes implicados na negociación colectiva, pois axiña poderán ser tamén vítimas deste ataque sen precedentes".

Proba o noso método de autoaxuda laboral

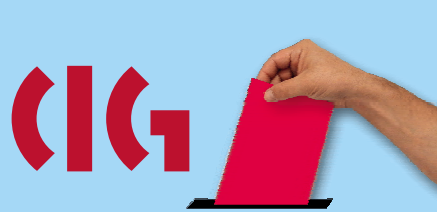
1 Colle a papeleta da CIG

2 Dobra a papeleta da CIG

3 vota

8 de marzo, folga de mulleres

A CIG decidiu sumarse á convocatoria de folga xeral de mulleres impulsada por organizacións feministas de distintos países do mundo e que, no caso galego, foi acordada no Encontro Nacional da Marcha Mundial das Mulleres, da que a central sindical fai parte, celebrado o pasado mes de outubro.

O obxectivo desta convocatoria é rexeitar, de xeito activo, todos os tipos de agresións contra as mulleres, non só ante a violencia física, o acoso laboral e sexual e os feminicidios, senón ante a resposta que moitas administracións dominadas polo patriarcado dan a estas agresións, e contra a permanente explotación laboral, a precariedade e a fenda salarial que padecen as mulleres.

A CIG fai un chamamento ás mulleres para que participen.

Así o explicou Margarida Corral, secretaria das Mulleres da CIG, no III Encontro Nacional de Mulleres da central sindical, celebrado o 22 de novembro en Santiago de Compostela, no que participaron preto de 250 delegadas.

Un acto no que Corral fixo un chamamento a que ese día as mulleres non acudan ao seu traballo remunerado, mais tamén que se absteñan de asistir ás

clases, de realizar traballos domésticos ou de coidado e a realizar un boicot permanente ás empresas con políticas misóxinas.

O ano pasado a convocatoria foi de paros parciais co obxecto de garantir que as traballadoras asalariadas de todas as quendas tivesen cobertura.

Para o vindeiro 8 de marzo definiranse o tipo de mobilizacións a convocar. Accións nas que se implicará e participará toda a CIG, tal e como se acordou nos organismos de dirección da central sindical.

Convenio en Leche Celta: rachando co marco estatal

O conflito desenvolvido en Leche Celta demostra a necesidade de rachar cos marcos estatais de negociación colectiva para podermos avanzar na mellora das nosas condicións laborais e salariais. Así o entenderon as traballadoras/es da fábrica de Pontedeume, que reclamaron traer a negociación dende Madrid, "onde non temos voz nin voto", até o seu centro de traballo para poder participar directamente na negociación, na toma de decisións e na organización da resposta aos ataques da empresa.

Esta determinación permitiu que, tras seis xornadas de folga cun seguimento do 100% do persoal, o pasado 10 de novembro se asinase o primeiro convenio colectivo propio

que recolle, en palabras de María Xosé Vizoso, presidenta do comité (9 da CIG e 1 da UGT), "melloras moi substanciais" con respecto

ao convenio estatal de industrias lácteas. Logrouse un incremento salarial mínimo de entre o 10% e o 13%, garantíndose, ademais, un diferencial do 1.5% por enriba da suba anual pactada en Madrid; e conseguíronse melloras nas licencias retribuídas, saúde laboral, promoción profesional, cobertura de póliza, maternidade, protocolos de acoso laboral e sexual, etc.

A loita en Leche Celta demostra tamén que a unidade, a presión e o conflito son a única ferramenta para mellorar as nosas condicións de vida. E para iso precísase que das eleccións sindicais saia unha representación social comprometida, capaz de pórse á fronte das reivindicacións da clase obreira.